“O raceala” in raporturile politice dintre Bulgaria si Romania apare mai tarziu, asa cum remarca istoricul Constantin Kiritescu (1991), atunci cand «nationalistii bulgari inventeaza chestia Dobrogei».

Ca urmare, asa cum de data aceasta precizeaza istoricul Gh. Zbuchea (1998), Conferinta de pace de la Bucuresti, prin tratatul semnat la 28 iulie/10 august 1913, atribuie Romaniei Cadrilaterul, cu suprafata de 7 726 km si 282 000 locuitori. Aici, in aceasta zona, s-au infiintat cele doua judete, Durostor, cu capitala la Silistra si Caliacra cu capitala la Caliacra. Sub raportul structurii populatiei din aceasta zona, trebuie subliniat ca, in ciuda colonizarii acesteia, cu bulgari, proportia acestora nu trecea de 40%, un loc important, printre ceilalti, detinandu-l romanii si turco-tatarii.

Desi lipsiti dupa cum se vede, de dreptul pe care le-ar fi dat existenta in regiune a unei populatii de etnie bulgara, bastinasa si, desi lipsiti mai ales de drepturile istorice, care erau total de partea romanilor, totusi bulgarii, in toata perioada dintre cele doua razboaie mondiale, au sustinut cu inversunare, si in mod constant, o politica revizionista. Printr-o astfel de politica se urmarea atat anexarea cadrilaterului cat si anexarea apoi a intregii Dobroge.

In acest scop, pe langa terorism, instaurat si sustinut in Cadrilater, intre 1919-1940 – cu incursiuni repetate de bande inarmate ale comitagiilor – bulgarii au initiat, in paralel, si o intensa activitate diplomatica, prin care au incercat sa arate ca, prin pierderea Cadrilaterului, li s-a facut o nedreptate.

Romanii insa nu si-au pierdut cumpatul si, in aceasta perioada, au acordat o atentie deosebita acestei zone alipite tarii, dupa 1913. (…)

Cu toate aceste numeroase infaptuiri de rezonanta facute pentru Cadrilater, Romania a fost obligata ca in anul 1940 sa il cedeze Bulgariei. In contextul politico-strategic national si international, Romania a trebuit sa cedeze si in fata Bulgariei care, singura si intr-un alt context, n-ar fi reusit sa-si indeplineasca aceasta nejustificata pretentie. Tratativele romano-bulgare s-au desfasurat intre 19 august si 17 septembrie, la Craiova, acolo unde a si fost semnat Tratatul care prevedea un schimb de populatie si un «Acord privitor la modalitatile de evacuare si transferare ale teritoriului» cedat. Asa se explica faptul ca evacuarea oamenilor si a bunurilor

s-a facut in ordine si fara incidente. Faptul ca am cedat atunci fara lupte un pamant pe care Domnitorul nostru ***Mircea cel Batran (1386 – 1418)***, l-a castigat acoperindu-se de glorie, in grele lupte, spune foarte mult. Aceasta mai ales si pentru ca insusi marele nostru voievod, pe buna dreptate, se declara, acum 600 de ani, «
stapanitor pe amandoua partile de peste toata Dunarea si pana la Marea cea Mare si peste Cetatea Darstorului
». Or, Cetatea Darstorului corespunde tocmai Silistrei pe care noi am instrainat-o prin Tratatul de la Craiova din 1940.